

We steken de vierde kaars aan.
Kerstmis komt nu echt dichtbij.
We zijn op weg naar Bethlehem,
op weg naar het Kerstkind,
op weg naar het Licht voor onze wereld.

Bij deze vierde kaars geven wij,
net zoals Maria, ons jawoord
zodat God ook in ons geboren kan worden
als goedheid en gerechtigheid,
als liefde en solidariteit voor de minsten.

Zo kan Gods Licht groeien in deze wereld.

Kerstboodschap

Er heerste lichte paniek in het koor der engelen.
Aartsengel Rafaël had met hen eeuwenlang geoefend
tot hun engelenstemmen zongen in prachtige klanken.
Nu was Gabriël komen zeggen dat het grote ogenblik naderde.
Heel binnenkort mochten ze optreden voor de hele wereld!

Maar terwijl zij dit heuglijke nieuws opgetogen bespraken,
was Lucifer erbij komen staan, en hij had gegrinnikt:
"Jullie maken je blij om een uitgedoofde ster!
Weten jullie dat jullie midden in de nacht moeten zingen,
zonder podium, ergens zomaar in het veld,
bij dat onooglijke Bethlehem?"

Ongerust informeerden de engelen bij Michaël,
maar die kon alleen maar bevestigend knikken.
Dat vonden zij nu toch al te kras, na zoveel eeuwen oefenen.
In Bethlehem zou iedereen slapen, of in de herberg zitten vieren,
en daar woonde sowieso al geen cultuurminnend volk ...

Gekrenkt in hun eer stuurden zij een delegatie cherubijnen naar God
om te protesteren tegen zoveel onrecht.
God aanhoorde hun klacht, maar suste hen met de belofte:
"Wees maar gerust, en doe jullie best.
Ik zal wel zorgen voor een publiek om voor te zingen."

Aan een goddelijke belofte twijfel je als engel niet,
en dus stelden zij zich die kerstnacht op tussen de wolken.
Toen een ster haar licht naar beneden stuurde,
keken zij nieuwsgierig welk publiek was komen opdagen
om naar hun engelachtige klanken te luisteren.

Jawel, er was publiek, maar toch schrokken de engelen danig.
Een paar verlopen herders, enkele rare Oosterlingen,
een koppel met een ezeltje in het stro van een stal,
en nog wat huisdieren, wat schapen en een os.
Moest dát de toehoorders voor hun hemelse concert voorstellen?

Wat verbijsterd keken zij naar elkaar, en zagen achteraan de Vader
glimlachend toekijken van op een grote wolk.
Gabriël knikte hen bemoedigend toe.
En toen Rafaël het teken gaf om te beginnen,
klonken aarzelend de eerste noten.

Maar naarmate de zachte melodie door de stille nacht gleed,
straalde de ster schitterender dan ooit.
De ogen van mensen en dieren glansden in het sterrenlicht,
en plots zagen zij hoe het kind op zijn rug in het stro
naar hen glimlachte en met open armpjes naar hen reikte.

Ze zongen als nooit tevoren.
Hun vleugels ruisten een wondermooie begeleiding.
Hun stemmen, helder als kristal, droegen een belofte
van hemelse vreugde over de wereld,
en brachten hoop en vrede in het hart van elk levend wezen,
doorheen alle landen, doorheen alle eeuwen.

Moge dit lied ook klinken in uw hart, vandaag en alle dagen van uw leven.

Zalig Kerstfeest!

Hans Vanackere

Voorganger Sint-Norbertus